

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Sestais ziņojums par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju – ieguldījumi darbvietās un izaugsme””

(COM(2014) 473 final)

(2015/C 242/08)

Ziņotājs: Paulo BARROS VALE

Eiropas Komisija saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 304. pantu 2014. gada 23. jūlijā nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Sestais ziņojums par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju – ieguldījumi darbvietās un izaugsme””

COM(2014) 473 final.

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Ekonomikas un monetārās savienības, ekonomiskās un sociālās kohēzijas specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2014. gada 16. decembrī.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 504. plenārajā sesijā, kas notika 2015. gada 21. un 22. janvārī (21. janvāra sēdē), ar 211 balsīm par, 1 balsi pret un 3 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

1. Secinājumi

1.1. EESK atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu “Sestais ziņojums par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju”. Tomēr tai ir dažas iebildes un neskaidrības par šo tik svarīgo tematu.

1.2. Kohēzijas politikai būtu jāturpina virzība uz mērķi, kas bija tās dibināšanas pamatā un kas ir ietverts Līgumā par Eiropas Savienības darbību, proti, veicināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, balstoties uz sadarbību un solidaritāti, lai sekmētu harmonisku attīstību un nodrošinātu iedzīvotāju labklājību. Šīs politikas uzsvars stratēģijā “Eiropa 2020” ir svarīgs, lai gan ar to nepietiek, ņemot vērā pašreizējās problēmas.

1.3. Ziņojumā sniegts pārskats par to, kas Eiropas līmenī tiek darīts, lai to uzlabotu un norādīts uz grūtībām, kas vēl jāpārvar. Krīzes dēļ ir saasinājušās ekonomiskās un sociālās atšķirības, palielinot plaisu starp dalībvalstīm (un to iekšienē), un iezīmējusies izaugsmes un attīstības koncentrēšanās atsevišķās teritorijās. Krīze ir pārtraukusi ne tikai sasniegto konverģenci; dažos gadījumos situācija faktiski ir pasliktinājusies, un lejupslīde ir kļuvusi par realitāti gandrīz visā eurozonā.

1.4. Krīzes laikā, kāds ir pašlaik, lielākā daļa dalībvalstu un īpaši eurozonas valstu nespēj veicināt ieguldījumus, un palielinās atšķirības starp perifērajiem un centrālajiem reģioniem (gan starp Savienības valstīm, gan to iekšienē), izraisot nevēlamu migrāciju un ieguldījumu koncentrāciju attīstītākajos reģionos, savukārt citi apgabali atpaliek un iztukšojas.

1.5. Īstenotā taupības politika lielākoties nav devusi cerētos rezultātus. Lai gan budžeta līdzsvarošana ir nepieciešama, uz to nedrīkst tiekties par katru cenu, jo tādējādi var rasties negatīvas sekas, proti, kohēzijas politikas pozitīvās ietekmes zudums.

1.6. Šai politikai, kas bieži vien ir galvenais ieguldījumu avots, vajadzētu būt mērķtiecīgākai, vai tā pat būtu radikāli jāpārskata, lai panāktu izaugsmes un nodarbinātības augšupeju. Līdz šim sasniegtie rezultāti liecina, ka kohēzijas politikas resursi ir acīmredzami nepietiekami, lai atrisinātu reālās problēmas. Tāpēc ir jāatrod konverģences ieguldījumam alternatīvi finansējuma veidi, lai kohēzijas politiku ievirzītu jaunā posmā, kas nebūtu balstīts tikai uz Eiropas solidaritāti vien, kura patlaban ir ļoti jutīgs temats. Eiropas ieguldījums solidaritātē ir svarīgs, bet paredzētie resursi neatbilst reālajām konverģences vajadzībām, ņemot vērā to problēmu apmēru, no kurām cieš ekonomiski un sociāli atpalikušie reģioni.

1.7. Globalizētas ekonomikas apstākļos dažādi reģioni cieš no atšķirīgām globalizācijas sekām. Reģioni uz ieguldījumiem reaģē atšķirīgā veidā, un ir vajadzīga izpēte par to, kāpēc dažos reģionos konverģence notiek, bet citos to neizdodas panākt. Tāpēc ir svarīgi ar kohēzijas politikas palīdzību izveidot jaunus pārvaldības veidus, kas ļautu reģioniem risināt problēmas, ar kurām tie saskaras. Valstij vajadzētu palīdzēt izcelt reģionu specifiskās priekšrocības, rūpēties par lietpratīga regulējuma principu ievērošanu, nodrošināt uzņēmējdarbības dinamiku, atbalstīt attīstību, īpaši MVU attīstību un, veicinot labklājību, stiprināt inovācijas spēju, dzīves kvalitāti, sociālo kohēziju un vides ilgtspēju.

1.8. Kohēzijas politikai arī turpmāk ir jābūt vērsta uz ekonomikas izaugsmes un konkurētspējas veicināšanu, neaizmirstot par gudras un iekļaujošas izaugsmes sociālajiem mērķiem. EESK atbalsta Sestajā ziņojumā par kohēziju izvirzīto vadmotīvu "ieguldījumi izaugsmei un nodarbinātībai".

2. Priekšlikumi

2.1. Kohēzijas politikā finansējums jāvirza un jāiegulda ar pamatmērķi veicināt īpašu ieguldījumu plānu izaugsmei un nodarbinātībai. Apvienojumā ar pieņemto *Juncker* kga plānu prioritāte būtu jāpiešķir Eiropas starpvalstu strukturālo projektu (piemēram, dažādu transporta un platjoslas tīklu) finansēšanai, un būtu jāparedz tiešs finansējums uzņēmumiem (jo īpaši MVU) nozarēs, kuras ir īpaši svarīgas no sociālās attīstības un sociālās ekonomikas viedokļa.

2.2. Ar nesen pieņemto *Juncker* kga plānu tiek izveidots jauns stratēģisko investīciju Eiropas fonds, ko finansē no ES esošajiem fondiem un EIB. Mērķis ir tālejošs – panākt optimālu privāto un publisko investīciju plānu izmantošanu, izvēloties projektus, kurus ir iespējams īstenot ātri. Šā plāna pamatā ir pieņēmums, ka pastāv milzīgs neizmantojams šādu investīciju pieprasījums. Tikai pēc laika kļūs zināms, vai to vainagos veiksmē.

2.3. Ja kohēzijas politika tiks īstenota, ņemot vērā plašākus mērķus, būs iespējams līdztekus pieejamajam finansējumam rast autonomus finansēšanas veidus, piemēram, Eiropas Investīciju bankas (EIB) līdzdalību vai euroobligācijas, kas neietekmēs fiskālo konsolidāciju vai Stabilitātes un izaugsmes paktā paredzēto mērķu īstenošanu.

2.4. Lai ieguldījumiem nodrošinātu ekspansīvu ietekmi, EIB būtu jāpiešķir būtiska daļa atlikušo struktūrfondu līdzekļu no iepriekšējā perioda (2007–2013) un no jaunā perioda, lai nodrošinātu tādu rekapitalizāciju, kas spētu piesaistīt tirgū pieejamo riska kapitālu, ar kuru savukārt varētu ietekmēt kohēzijas politiku ⁽¹⁾.

2.5. Kohēzijas politika ir rūpīgi jāaskaņo ar citām ES iniciatīvām, jo īpaši ar ekonomiskās un monetārās savienības veicināšanu, lai varētu sasniegt visus 11 noteiktos mērķus, kā arī īstenot "ieguldījumus izaugsmei un nodarbinātībai".

2.6. Kohēzijas politika nedrīkst apdraudēt noteiktos fiskālās konsolidācijas mērķus. Vistrūcīgākajām valstīm pašlaik nav līdzekļu, lai veicinātu publiskos ieguldījumus, un tās arī nepiedāvā pievilcīgus nosacījumus privātajiem investoriem. Papildināmības princips ir jāpiemēro piesardzīgi un tādā veidā, kas piemērots dalībvalstīm, kuras uzņēmušās saistības šajā jomā, jo šā principa neievērošana ietekmē finansējuma piešķiršanu, kas dažos gadījumos ir vienīgais investīciju finansēšanas avots. EESK atbalsta "zelta noteikumu" piemērošanu, kuri paredz fiskālo pakto (un/vai stabilitātes pakto) uz laiku neattiecināt uz struktūrfondu līdzfinansējumu reģionos un dalībvalstīs, ko vismagāk skārusi lejupslīde ⁽²⁾.

2.7. Īpaši liela nozīme ir sasniegto rezultātu uzraudzībai. EESK atkārtoti apliecina savu stingro pārliecību par to, ka vidējā termiņa un gala rezultāti ir jāuzrauga dinamiskām darba grupām, kuras varētu iesniegt savus secinājumus ikgadējā Eiropas augstākā līmeņa sanāksmē ⁽³⁾. Tā varētu būt iespēja stimulēt debates un veicināt tādu korektīvu pasākumu pieņemšanu, kas būtu piemēroti.

2.8. Kohēzijas politika jāīsteno, procesos iesaistot sociālos partnerus. Kohēzijas politikas programmu pārvaldības modeļi būtu jāparedz vispārēji piešķirumi organizētai pilsoniskajai sabiedrībai, lai tā varētu sniegt atbalstu, cieši sadarbojoties ar vietējām kopienām, jo šīs subsīdijas ir tiešā veidā vērsta uz konkrētu problēmu risināšanu. EESK uz to ir aicinājusi jau ilgu laiku, taču diemžēl ES iestādes tās priekšlikumu nav pieņēmušas.

⁽¹⁾ OV C 143, 22.5.2012., 10. lpp.

⁽²⁾ OV C 451, 16.12.2014., 10. lpp.

⁽³⁾ OV C 248, 25.8.2011., 68. lpp.

2.9. Lai sociālajiem partneriem būtu iespēja uzraudzīt progresu, ir jāizveido pienācīgi pārraudzības mehānismi, lai viņi varētu atbrīvoties no vienkāršu vērotāju lomas (kā tas bieži notiek) un patiešām aktīvi iesaistīties. Organizētas pilsoniskās sabiedrības pārstāvju ieguldījumam ir īpaši liela nozīme ne tikai darbības programmu izstrādāšanā, bet arī uzraudzības veikšanā un rezultātu vērtēšanā. Partneru iesaiste rosina diskusiju par piedzīvotajām grūtībām un par priekšlikumiem, kā uzlabot un vienkāršot piekļuvi ES finansējumam un uzlabot līdzekļu izmantošanas efektivitāti.

2.10. Šīs programmas regulējošo noteikumu vienkāršošanai un saskaņošanai, kā arī procedūru un veidlapu standartizēšanai ir īpaši liela nozīme, lai uzlabotu rezultātus. Komisija var vienkāršot dažas procedūras, taču galvenā loma ir dalībvalstīm, jo ES tiesību akti nosaka iespējas, nevis pienākumus. Dalībvalstis ir jāatbalsta un jāmudina radikāli vienkāršot procedūras un nepievienot nevajadzīgas detaļas. Šo procesu varētu uzraudzīt Komisija, dodot priekšroku, cik vien iespējams, nevis tīri administratīvām kontrolēm, bet stingrām rezultātu pārbaudēm. Vienkāršošana varētu būt temats ārpuskārtas pasākumam (jaunai Padomes regulai) ⁽⁴⁾.

2.11. Pastāv dažādas situācijas, kurās varētu piemērot principu par ieguldījumu piešķiršanu un izdevumu atbilstības novērtēšanu attiecībā uz tādas atmaksāšanas iespēju, kas balstīta uz vienkāršotām izmaksām (vienotas likmes princips), piemēram, saistībā ar vispārējām darbības izmaksām; attiecināmie izdevumi tāda gadījumā ir atkarīgi no rezultātiem, nevis no grāmatvedības dokumentos paredzētiem piešķirumiem, kas balstīti uz piešķirumu sadales formulām. Dalībvalstis ir jāmudina katru reizi, kad vien iespējams, to piemērot, vienkāršojot procedūras.

2.12. Tādu administratīvo procedūru vienkāršošana, kam nav ietekmes uz rezultātiem, ir jāpapildina ar uzņēmumu, jo īpaši MVU, vadītāju viņu darbinieku un publisko iestāžu ierēdņu apmācību. Apmācība ir viens no galvenajiem instrumentiem, lai izprastu finansēšanas mehānismus un pienācīgi izmantotu pieejamo finansējumu. Publisko iestāžu ierēdņu apmācība ir īpaši būtiska, lai sasniegtu tematisko mērķi, proti, labāku publisko pārvaldību.

2.13. Līdzekļus, kas ietaupīti, samazinot birokrātiju, varētu izmantot, lai izveidotu Komisijas grupu ar mērķi atbalstīt un palīdzēt valstīm un reģioniem kohēzijas politikas projektu izstrādāšanā un īstenošanā. Šī valstu un reģionu atbalsta grupa varētu kritiskā stāvoklī un problēmu gadījumā stāties Eiropas līdzekļu valsts pārvaldes iestāžu vietā gan plānu un grafiku sagatavošanā, gan to īstenošanā.

2.14. Kohēzijas politikas mērķus nevar mērīt tikai ar kvantitatīviem rādītājiem. Sociālās, ekonomiskās un teritoriālās kohēzijas veicināšana, kas ir kohēzijas politikas galvenais uzdevums, ietver mērķus, kuriem jābūt izmērāmiem ar kvalitatīviem rādītājiem, kam ir jābūt izstrādātiem tā, lai būtu iespējams noteikt ne tikai izaugsmi, bet arī attīstību. Piemēram, nepietiek tikai ar to bezdarbnieku skaita noteikšanu, kuri ir apmācīti un ieguvuši darbu; ir jānosaka arī šīs apmācības ietekme uz viņu dzīves apstākļu uzlabošanu.

2.15. *Ex ante* nosacījumu piemērošanu, kas paredz virkni priekšnoteikumu, kuri jāizpilda, lai varētu piešķirt finansējumu, nevar izmantot, lai izslēgtu dažus visvairāk parādos iegrimušos reģionus, kuru ekonomiskie apstākļi tiem liedz investēt vai piesaistīt ieguldījumus, lai izpildītu šos nosacījumus. *Ex ante* nosacījumi jāpiemēro ļoti rūpīgi vai pat uz laiku jāaptur, kamēr draud krīze un deflācija, lai vēl vairāk nepasliktinātu dažu reģionu nestabilo stāvokli, liedzot tiem jebkādu iespēju saņemt izaugsmi veicinošu finansējumu, jo tādējādi to problēmas vēl vairāk pasliktinātos.

2.16. Makroekonomiskos nosacījumus nevajadzētu izmantot, lai sodītu reģionus un to iedzīvotājus par sliktiem makroekonomiskiem lēmumiem, kas pieņemti valstu vai ES līmenī ⁽⁵⁾.

3. Vispārējās piezīmes

3.1. Kohēzijas politikas reformu ieviešana jau tika aplūkota Piektajā ziņojumā par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, un EESK jau bija iespēja pausta atbalstu vispārējai pieejai.

3.2. Kohēzijas politika ir raksturota kā izaugsmes galvenais virzītājspēks. Tomēr ir svarīgi atcerēties, ka šo lomu tā varēs pildīt tikai tad, ja būs saskaņota ar citām ES politikas jomām. Ir svarīgi, lai kohēzijas politika būtu koncentrēta uz stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem, bet ar to vien nepietiek: ir jāizveido kopējas īstenošanas stratēģijas, lai to saskaņotu ar citām kopīgām ekonomiskām, sociālām un reģionālām politikas jomām un instrumentiem.

⁽⁴⁾ OV C 44, 15.2.2013., 23. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 191, 29.6.2012., 30. lpp.

3.3. Īpaša uzmanība ir jāvelta kohēzijas politikas īstenošanai valstīs, kuras vissmagāk skārusi krīze un kuras ir uzņēmušas veikt fiskālo konsolidāciju, kas ietekmē publiskos ieguldījumus. Līdzsvars starp papildināmības principa piemērošanu un nepieciešamību veikt fiskālo konsolidāciju ir ļoti trausls; nespēja saskaņot mērķus un to sasniegšanas veidus var ietekmēt fiskālo konsolidāciju un/vai padarīt kohēzijas politikas iespējamo ietekmi par neesošu.

3.4. Lai gan ir jāatzīst kohēzijas politikas nozīme visnelabvēlīgākajā stāvoklī esošo reģionu attīstībā, šo attīstību dažos reģionos varētu vēl vairāk stiprināt, ja būtu pastāvējuši attīstībai labvēlīgāki apstākļi. EESK atzinīgi vērtē un atbalsta labas pārvaldības principa ieviešanu, kura mērķis ir veidot attīstībai labvēlīgāku vidi un kas atbilst ESAO izstrādātajām pamatnostādņēm.

4. Īpašas piezīmes

4.1. Vēl ir jāizdara daudz, lai Eiropu atgrieztu tādā attīstības, nodarbinātības un labklājības līmenī, kāds bija pirms krīzes. Tādas stratēģijas "Eiropa 2020" prioritātes kā gudra, ilgtspējīga un integrējoša izaugsme, tagad ir balstītas uz kohēzijas politikas pārveidi.

4.2. Sestajā ziņojumā par kohēziju vēl nav sniegts novērtējums par kohēzijas politikas ietekmi uz 2007.–2013. gada plānošanas periodu, jo *ex post* vērtēšana sāksies tikai 2015. gadā. Tomēr no iesniegtajiem datiem ir skaidri redzamas krīzes smagās sekas un kohēzijas politikas nespēja tās novērst, jo atšķirības ir saglabājušās un dažos gadījumos faktiski ir palielinājušās.

4.3. Tāpēc, kā jau ieteikts, būtiska ir skaidri noteikta stratēģija katrai ieguldījumu zonai, ņemot vērā katra reģiona īpatnības. Kā minēts paziņojumā, "projektiem jāatbilst stratēģijām, nevis otrādi". Tomēr ar stratēģiju definēšanu vien nepietiek. Ir jāveido pienācīgs tiesiskais regulējums; tam jābūt stingram, un tas nedrīkst radīt nevajadzīgas un kavējošas birokrātiskas procedūras. Kā minēts paziņojumā, būtiska nozīme ir darbībai labvēlīgā vidē. Lai novērstu finanšu līdzekļu izšķērdēšanu, Komisijai jābūt stingrai pret valstīm, kuras nepilda noteiktās prasības, jo dalībvalstis, kuras ir neto līdzekļu devējas, to neakceptēs.

4.4. Kohēzijas politikā ir ietvertas jaunas nostādnes. Tās ir saistītas ar priekšrocībām, ko sniedz ierobežots prioritāšu skaits, jo nav pietiekamu resursu, lai apmierinātu visas mazāk attīstīto reģionu vajadzības. Lai gan resursu sakopšanai tādu projektu atbalstam, kam ir plaša ietekme un kas ilgstoši stimulēs ekonomikas un sociālo attīstību, ir noteiktas priekšrocības, jo tādējādi tiek atrisinātas specifiskas problēmas, tomēr šāda pieeja dažos gadījumos var radīt nevēlamas sekas. Piemēram, valstīs, kuru teritorija ir vienmērīgi attīstīta un kurās trūkst privāto ieguldījumu, pārmērīgas resursu sakopšanas gadījumā novārtā tiks atstātas zonas un sektori, kas būtu varējuši saņemt kohēzijas politikas līdzekļus, ar kuru palīdzību notiktu to konverģence un tie varētu pozitīvi ietekmēt integrētu attīstību.

4.5. Tā kā tiek norādīti atšķirīgi skaitļi attiecībā uz kohēzijas politikas ietekmi un ieguldījumu patieso ietekmi ir grūti aprēķināt, tas liecina, ka rādītāju izvēle, iespējams, nav bijusi vispiemērotākā. EESK ir gandarīta par to, ka šajā ziņā ir vērojamas pārmaiņas, par ko liecina nodoms definēt skaidrus un izmērāmus mērķus un rezultātus. Diemžēl nav paredzēts ilgtermiņā pārraudzīt prioritātes, rādītājus un mērķus, kas noteikti partnerības nolīgumos, lai vajadzības gadījumā varētu veikt koriģējošus pasākumus un dalībvalstis būtu reāli atbildīgas par rezultātiem un pasākumu ievērošanas nevainojamību.

4.6. Tomēr rādītāju izvēlē nevajadzētu aprobežoties tikai ar kvantitatīvo aspektu. Lai gan kvantitāte ir ideāls kritērijs izaugsmes mērīšanai, attīstības uzraudzībai ir nepieciešams izmantot kvalitatīvus rādītājus, un tos nedrīkst atstāt bez ievērības.

4.7. Paziņojumā ir minētas pilsētas kā izaugsmes dzinējspēks. Tās saņem aptuveni pusi no pieejamā ERAF finansējuma. Ieguldījumi pilsētās un to pavairotajpotenciālā ir vērtējami atzinīgi, bet ar dažām atrunām. EESK norāda, ka attiecībā uz šādiem ieguldījumiem ir vajadzīga rūpīga pieeja, lai netiktu veicinātas nevēlamas centralizācijas tendences. Lai gan iedzīvotāju pieplūdums pilsētās patiešām var veicināt attīstību, jāņem vērā arī tas, ka pārpalīdzība palielina nabadzību un sociālo atstumtību. Turklāt ieguldījumu trūkums attālākos reģionos apdraud iedzīvotāju dzīves kvalitāti, izraisa apdzīvotības kritumu un cilvēku paātrinātu aizplūšanu uz lielpilsētām. Tas apdraud lauksaimniecības, zivsaimniecības un rūpniecības nozares, kas ir svarīgas ES attīstībai.

4.8. Sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības organizāciju labāka iekļaušana ir uzsvērtā kā viens no kohēzijas politikas pamatprincipiem. Komisija 2014. gada janvārī publicēja deleģētu regulu par Eiropas rīcības kodeksu attiecībā uz partnerību saistībā ar Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem⁽⁶⁾. Analizējot šo dokumentu, nākas konstatēt, ka salīdzinot ar pašreizējo praksi, lielu inovāciju nav. Tajā uzskaitīti pamatprincipi partneru atlasei un iesaistei, kā arī daži labas prakses piemēri, taču nav norādīti nekādi saistoši mehānismi sociālo partneru līdzdalībai. Faktiski daudzās dalībvalstīs sociālajiem dalībniekiem joprojām ir tikai simboliska nozīme lēmumu pieņemšanā: apspriešanās notiek, taču to personu viedoklis, kuras ir vistuvāk situācijai uz vietas un vislabāk pārzina problēmas, netiek ņemts vērā. Neraugoties uz šīm grūtībām, EESK atkārtoti apliecina atbalstu Eiropas rīcības kodeksa īstenošanas izplatīšanai.

4.9. EESK jau ir paudusi savu stingro pārliecību, ka visu partneru un organizētas pilsoniskās sabiedrības dalībnieku iesaistīšana programmu un projektu sagatavošanā, īstenošanā un *ex post* novērtēšanā palīdz uzlabot to kvalitāti un efektīvu īstenošanu⁽⁷⁾.

4.10. Ir jāsamazina birokrātija. Izmantojot revīzijas ieteikumus, programmas būtu jākoncentrē uz sasniegto rezultātu uzraudzību, nevis uz to iegūšanas veidu, izmantojot sarežģītas administratīvās procedūras, kurām ir vajadzīgas milzīgas un dārgas publiskas vai privātas struktūras. Birokrātija ir šķērslis daudzu uzņēmēju līdzdalībai, kā arī efektīvai publiskajai pārvaldībai. Procedūru, noteikumu un veidlapu vienkāršošana un standartizēšana ir ne tikai iespējama, bet arī vēlama.

5. Laba pārvaldība: jauns uzdevums laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam

5.1. Lai gan pastāv divi viedokļi par labas pārvaldības nozīmi un ietekmi uz ekonomikas izaugsmi, arvien vairāk cilvēku uzskata, ka laba pārvaldība un efektīvas publiskās iestādes ir priekšnoteikums spēcīgai ekonomikas izaugsmei. EESK piekrīt šim viedoklim.

5.2. Juridiskās noteiktības un neatkarīgas tiesu sistēmas garantēšana un to pienācīgs un stabils regulējums mazina nevajadzīgu administratīvo slogu un rada stabilitātes apziņu, kas veicina ieguldījumus un tādējādi tiešā veidā ietekmē kohēzijas politiku.

5.3. EESK atbalsta virzību uz labas pārvaldības veicināšanas iekļaušanu kohēzijas politikā, kā to paredz ESAO noteiktie principi attiecībā uz publisko ieguldījumu efektivitāti, jo tas ir nepieciešams visās jomās. Projektu īstenošana un jaunas uzņēmējdarbības uzsākšana dažās dalībvalstīs ir vieglāka nekā citās. Šīs atšķirības ir jānovērš, jo vāja pārvaldība ietekmē ne tikai vietējo tirgu, bet arī ES vienoto tirgu, radot šķēršļus uzņēmējiem no citām dalībvalstīm.

5.4. Dažās dalībvalstīs ir jāuzlabo koordinācija reģionālā līmenī vai arī ir vajadzīga efektīva reģionālā pārvaldība kā tilts starp valsts pārvaldi un vietējo pašpārvaldi, lai varētu noteikt reģionālās stratēģijas, kas ir svarīgas reģionālajai attīstībai un konverģencei. Centrālās valdības bieži vien nespēj interpretēt reģionu vajadzības un prioritātes, un dažos gadījumos tās nepiešķir vajadzīgās pilnvaras reģionālajām pašvaldībām, kas tikai atkārtoti valsts politiskās pārvaldības norādījumus, neradot nekādu pievienoto vērtību reģionam.

5.5. Ņemot vērā jauno ievirzi uz rūpēm par labu pārvaldību, nedrīkst aizmirst, ka efektīvāku publisko pārvaldību varēs panākt tikai tad, ja apmācības publiskajām amatpersonām ies roku rokā ar politiskajām saistībām ieviest nepieciešamās regulatīvās pārmaiņas.

Briselē, 2015. gada 21. janvārī

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Henri MALOSSE

⁽⁶⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 240/2014 (OV L 74, 14.3.2014., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ OV C 44, 15.2.2013., 23. lpp.